

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ

EÖTVÖS KÁROLY

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 708.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 708.

Működésének főbb közleményei: Veszélyeztetik: Az ellenzék feladata. Irtó: Mocsáry Lajos.

rócz ér. Ausztria részéről ez nem törtenik meg, ez a konglomeratum egyöntetű nemzeti mozgalomra nem alkalmas, az anyagi terhet pedig még inkább bírja.

mint a salus reipublicae suprema lex. Nincs egyéb eszköz, az efféle nemzeti mozgalom, milyen a nagyobstrukció alatt a kényeztető mosire küldöttsekben és a törvényhatósági határozatokban nyilatkozott, csak olyan, mint mikor sariatán orvosok egyebet nem tudván csinálni, a beteget elektrizálják, megrángatják kissé tagjait, egyéb hatás nincs. Annak az ugynevezett nemzeti mozgalomnak még akkor se lett volna szímet tevő eredménye, ha egyébiránt soha határozottan körül nem vonalozott tárgyat kiszorította volna, mert hiszen a magyar vezényszó, melyben a nemzeti vívmányok programja koncentrált, utóvégre is, a többivel együtt, ami elegendő volt, az önálló magyar hadsereghez képest szót sem érdemel; a kilenczes bizottsági és Tisza-féle vívmányok pedig teljesen értéktelenek.

ne csináljunk magunknak illúziókat arra nézve, hogy ezt, ha a kormány-párt esőkönyös marad, békés uton alkotmányos eszközökkel kivívhatjuk, ha szörnyen benne volna is az 1867. XII. törvényben — mint a rák alevélben. Ha választania kellene a kettő között, az udvar inkább koncedálna a magyar hadsereget, mint a külön vámtérséget, azon egyszerű oknál fogva, mivel jól tudja, hogy a hüosztrák népek az enyém és tied kérdésében tréfát nem értenek. És mitután ez így áll az udvar részéről, a mi szabadelvű pártunknak szent „meggyőződése” fog maradni az, hogy a külön vámtérséget az ország érdekében nem kívánatos, feltétlenül keresztül fog gázolni az 1899. XXX. törvényezikben, a Szell-formula máris írott malaszt, meglesz a legesattánosabb törvényúprás, vād alá helyezése; dekrétumait a többség által a külön vámtérséget nem fogjuk, bár meddig tartuk is az országot a nagy ex-lehez hasonló konvulziók alatt.

elvek, jogfentartások, pompás szövegek a Corpus jurisban — ezen a kosztion sóványak maradtunk nagyon, nem kérünk effélének egy újabb fajtájából, óvakodunk az obstrukciós világból ránk maradt nyavalyáktól, a paktálástól.

Az ellenzék feladata.

Nem ismerem közelebből az ellenzéki férfiak hangulatát, miként szándékoznak állást foglalni szemben a függőben levő nagy kérdésekkel, ezeknek két nagy csoportjával, a gazdasági és katonai ügyekkel. Rossz jel, hogy még most is az elmult dolgokkal, a leszereléssel bíbelődnek sokan a helyett, hogy konstatalva a lefolyt nagy obstrukció tanulságait, egész lélekkel azzal foglalkoznának, hogy — quid nunc.

Ennek az örületes politikának gátat vetni hivatása a magyar országgyűlési ellenzéknek. Nincs más elem ez idő szerint sem Lajthán innen, sem Lajthán túl, mely ezt a hivatást teljesíthesse. Tejesítheti addig, ameddig, míg hozzávaló eszközeiél a hatalom meg nem fosztja. Mikor fog ez bekövetkezni, egyelőre nem tudhatjuk. Bizonyos tartózkodást észlelhetünk e tekintetben. Mintha a lelkülmereitkos sugallata tartóztatná vissza azokat, kiknek az ellenzék egészen tehetetlenné tenni módjában áll. Mintha a teljhatalommal rendelkező párt maga partuláná oly ellenzékét, mely az ismeretlen felé való rohanásban visszatartsa. Nem tapasztaljuk-e nap-nap után, hogy közbizonyos pártok, sőt maga a kormány-párt szólja le és gnyolja a függetlenségi pártot azért, mert leszerelt. Mintha éreznék, hogy ha a parlamenti ellenzék letűnik a színpadról, akkor majd a tömegek veszik át a szerepet, mert hiszen abban, hogy ebben a nemzetben van vitális erő, kételkedni nem lehet: a parlamenti ellenzék le lehet szavazni, lakatot is tenni szájára, de a torradalmat, ha egyszer a nemzet zöme tízi naprendre, le-szavazni nem lehet.

Mindezekből kifolyólag csekély véleményem az, hogy mielőtt a kormány vele előhozakodik, meg kell obstruálni a betérjesztendő véderőjavaslatot, mely tudvalevőleg nagy létszámemelést fog tartalmazni. Erre kell fordítani az ellenzéknek egész erejét. Az egész ellenzéknek, ha lehet, de a függetlenségi pártnak egy-magára is. Általatos és vételek, ha tetszik, nélkülöletek, sőt ellenetek, ha szükséges.

Fenyegeli a függetlenségi párt tisztá állásfoglalását a nagy obstrukció eszmeavarából fennmaradt az a jelszó is, hogy „megadjuk a létszámemelést, ha megadják a hadseregnél való „nemzeti vívmányokat.” Az én nézetem szerint az országot semmiféle vívmányokért megnyitni nem szabad. Nem volna szabad magáért az önálló magyar hadsereget sem, ha ekként lehetne a kérdést felállítani; a magyar hadsereget se kontemplálhatjuk ugy, hogy majd a bika és ökor meséjét fogjuk magunkon megvalósítani; de a magyar vezényszóért akarni megtenni, ez nem volna egyéb, mint a sovimizmus hisztériája; vezényszó, zászló, jelvények, éppen magyar nemzeti szempontból haszontalanok mindaddig, míg a közös hadsereg intézménye fennáll; a bármily adagokban importált magyarságot ugy eliszsa a közös had-sereg szelleme, mint a Szahara homokja az ózok csermelyeit.

Mocsáry Lajos.

Hatvanhét.

A Hatvanhét gyatra alkotás: — vállolta mindenkor a függetlenségi és negyvennyolcas párt. Születése óta folyton támadja, ostromolja ezt a művet, mert hite, hogy az a nemzeti állam kiépítésének útjában van. A Hatvanhét rozoga volt talán soha annyira nem állt szembe, mint mostanában. Bizonyos van rá, hogy nem ideértékes, hogy rajta állva, nem érheti el ideálját a nemzet s éppen ezért az utóbbi időben kétszeres erővel törte a falat a függetlenségi párt. És ami rozoga volt igazán bizonyítja, az, hogy a támadásnak nem tudott ellentállani; az ostrom olyan károkat télt benne, hogy teljes meghódolása igazán csak idő kérdése.

Az Egyetértés tárczája

A türok és szenvedők.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. — Irtó: Timár Szaniszló.

Az öreg bakák nagy fontoskodással dugták össze a fejüket. Esemény következik be nemokára, melyet különösen az első éveknek várnak nehéz szívvél. Nagyon nagy esemény ez rájuk nézve, mert hisz azzal ér véget, hogy legalább is megenyhül az ő kinszenvedésük. Az első éves katona ugyanis mindaddig uozec, míg fel nem váltják egy év múlva a valódi újonczok. Akkor azután egy fokkal feljebb lép, vagyis állap az öreg bakák közé, a mi bizonyos auctoritással jár együtt az újonczok részéről, kik irigykedve nézik, hogy nini, mennyi mindent tud ő már: a fegyvert szétszedni, meg őszerezni, a szíjakat visszacsúsz vagy fényesíteni, hogy napként tündököl. A ruhát szépen összehajtogatni, hogy fent a fejedeszkán kifüggesztve rendben áll minden!

Magától érteődik, hogy azt teszi a függetlenségi párt — azt fogják talán mondani. Nem oly tiszta a dolog, mint talán egyelőre látszik. Én ugy veszem észre, hogy nem egy oldalról fenyegeti veszély a függetlenségi párt állásfoglalásának tisztaságát és határozottságát. Első az, hogy párhuzamot vonhatunk némelyek a függőben levő gazdasági kérdések, mondjuk a külön vámtérséget és a létszámemelés kérdése között s majd azt mondják, hogy a külön vámtérséget kérdésében kell az egész erőt kifejtetni. Nem az a kérdés, melyik fontosabb, a helyzet az, hogy a létszámemelést biztosan meg lehet akaályozni, a külön vámtérséget obstrukció útján keresztülvinni nem lehet, az ebben való haszatalan erőlködés mellett elmulasztani a létszámemelést való biztos eredményt, a lehető legfontosabb politika volna. A külön vámtérséget kérdését soha letennünk nem lehet, de

ruha, ragyogó o dallégyver, jó „menási” és szép szerető áll készen szolgálatára. Nem hiába mondja a nóta: — Csapj föl ősem katonának, Jobb dolgod lesz, mint apának; Se nem kaszál, se nem kapás, Csak a kaszárnyában szélesz!

Az alrezedes a kantonban bizonyosan nem látta ezt, mert fejté abban a pillanatban felrefordította. Ily módonban magyarázta tovább az őrmester a fejelemi szabályokat, kezzelfogható bizonyítékokkal adván súlyt szavainak. Öreg eszle lett, mire a magyarázatokkal elkezdte. Azután fölvezette őket a legénységi szobákba, kijelölve mindegyiknek a maga szalmagyűt. A főlegyevezést és felruházást másnapra hagyta. A szobaparanaszok átvettek a maguk embereit és be is mutatták magukat az új jövevényeknek a magok módja szerint.

ilyen körülmények között, mi a kötelessége annak, aki szintén vágyik a nemzeti állam kiépítésére? Kétségtelenül az, hogy az ostromlók segítségére siessen. Gróf Apponyi és báró Bánffy a nemzeti állam kiépítését rajonganak; azonban valamilyen esuda-logika folytán, ok a vivott vába vonulnak s azt állítják: tömjük be ezt és ezt a rést, akkor azután a vár ismét teljesen meg fog felelni ezéltáinak és a műzéljainak. Igaza volt Kossuth Ferencnek, amikor tegnap azt mondta Hajdu-Nánáson, hogy ő ezt az észjárás nem érti. Nincs is ember, aki megértse, ha a két four magatartásról lefejt a mellékes tekinteteket. Hogyan? Ha ok a nemzeti állam kiépítését akarják, hogy akarhatják akkor a Hatvanhét konzerválását? Hiszen minden, a mi a hatvanhét fogalma alá öszszefut, ellenkezik a nemzeti állammal. A hány gondolat a hatvanhétben van, mind-

Az Egyetértés tárczája

A türok és szenvedők.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. — Irtó: Timár Szaniszló.

Hát még a gyakorlótérén! Mennyi tudomány van az öreg baka fejében! Vezényszóra a puszka agyát, esővét egy szempillantás alatt úgy megmarkolja, hogy csak egy csőrömpöl belé az egész; lekappja válláról és forgatja, mintha csak hitvány gereblye volna. Menet alkalmával a lábát gonosan emeli, fejté helykén tartja magasra, odavág tekintetével a vezénylő tisztre és úgy lépked előtte, mintha nem is ő volna az a kárhozott lélek, az a megkínzott, meggyötört teremtetés, kiből az altszert kivert már minden önállóságot, büszkeséget és férfiaságot. Mint egyéves önkéntes már néhány hét óta szolgáltam a hazát, mikor hirté futott, hogy holnap lesz az újonczok bevonulása napja. Az egyéves önkéntesek bizonyos kivételes helyzetnek örvendek a mi hadseregünkben. Nem küldik őket „Arbeít”-ra, nem kell a szobát söprömkök, tarthatnak „puetzmaszter”-t és a mi fő; nem verik meg őket, ha a fogásokat nem tanulják el elég hamar. Az altszert különben is némi uszlettel néz rá, egyrészt mert uri szülök

Éppen vége volt délutáni gyakorlatainak, mikor az újonczok bemasíroztak az udvarba. Soha sem felejttem el ezt a jelenetet! A nap már leáldozó féltben volt s utolsó sugarai a vén kaszárnya ablakáiban törtek meg. Az enyhe őszi est felhőmátyában vonult be a sok jökeövű „bugris”, a mint az altszert enyelveg hívják őket és nagy kíváncsian nézegettek jobbra-balra. Ez hát az a ház, hol három évig tognak lakni? Hol távol bnyájküttől, szülőföldjüktől s szerető örmektől megkóstolják a katonadét keseri örömeit? — Mert kivétel nélkül mind örömlétekek lépjései a szolgálati éveket. Hol a szilaj jökednek s a kiesapongó derültégnék igazi talaja van. Hányszor hallottak beszélni, hogy milyen gyönygyet a katonadét. Mindig szép

És hogy ezt lebizonyítsa, egyik legényt, ki legközelebb áll hozzá, mert éppen nem lett semmi rosszat, csak egyszer ütötte nyakom, mondván, hogy azt többé ne mészéjez tenni.

— Buzsok! Ide jöttetek ebbe a nagy városba, a hol sok szép haz van, de van más egyéb is. Azt hiszitek ugy-e, hogy jó lesz katonának lenni; zsebre vagni a „lobnung”-ot, megenni a „menási”-t, azután este elmentek a „Buzszi”-ba, „Buzalka”-ba szeretőt keresni. Hanem vigyazzatok magatokra. Ha én azt mondom: „Haptak!” úgy kell megállnotok, mint a templontoronynak és meg ne mozduljatok akkor sem, ha egy elefant ül az orrotokra. Mert a melyik megmozdult, azt elevenen megrunyozom és tüzet rakok a hátára. Azt tudjátok, hogy Jézus Krisztus az Isten, de hogy ki vagyok én, azt majd csak ezután tudjátok meg. Jaj annak, a ki kezét emel valami fölébvalója ellen. Azt menten agyonlövök. Első dolgotok hát sőt nélkül, vakon és tüstént engedelmeskedni minden előjáróknak, különben a mékük nem olyan veszedelmes, mint az én lét tenyereim!

Az alrezedes a kantonban bizonyosan nem látta ezt, mert fejté abban a pillanatban felrefordította. Ily módonban magyarázta tovább az őrmester a fejelemi szabályokat, kezzelfogható bizonyítékokkal adván súlyt szavainak. Öreg eszle lett, mire a magyarázatokkal elkezdte. Azután fölvezette őket a legénységi szobákba, kijelölve mindegyiknek a maga szalmagyűt. A főlegyevezést és felruházást másnapra hagyta. A szobaparanaszok átvettek a maguk embereit és be is mutatták magukat az új jövevényeknek a magok módja szerint.

egyik egy-egy fogantat tartja lelélvezve s mindegyik egy-egy szarufal... a nemzetállam épületének. Elhetetlen tehát, hogy mégis akadnak emberek, a kik a kettőt összegegyeztetni tudják, sőt azt vallják, hogy az egyiknek megerősítésén keresztül juthatunk el a másikhoz. Az ilyen beszéd nem magyar beszéd. Elkopott népszerűség kifejtésére talán alkalmas, politikai szerepléshez is lehet általa jutni, de Magyarországgal függetlensége azzal nem nyer semmit. Még gyanusabb a kísérlet, ha más pártok programjához nyúlnak és onnan eszenek ezújkul eléréséhez alkalmas szerzőségeket. Szent igaz, egy párt programja sem neheztel: nem is lehet az ellen senkinek sem kifogása, ha valaki mellé áll, vagy valamelyik pontját zászlóárára tűzi. De, ha ezt valaki nem azzal a céllal teszi, hogy az illető programot vagy programjait megvalósítsa — vagy legalább ezt mellette képzni tekint — hanem teszi azt azért, hogy hemlockegyenest ellenkező — és alátámasztásra szoruló — elveket segítsen ki zavarból, azokat kenje be tetszetősen friss mázzal: ez meg a mi liberális politikai eszközeink között is méltó föltűnésre tarthat számot.

Hatványhét vagy negyvennyolc. Ki-ki nyílt sisakkal álljon az egyik, vagy a másik mellé. De csúszással-csavarással félrevezetni a választó közönség könnyebben befolyásolható részét: nem szabad. A politikai tisztesség tiltja.

A japánok újra előnyomulnak.

A japánok ismét áttértek a támadásra és az egész vonalon előnyomulnak. Ennyit lehet eddig a hadműveletekről megállapítani, míg különben a harcok történéseiről a táviratok a legnagyobb bizonytalanságot árulják el. Még mindig nagyon kétséges, hogy Kuropatkin Mukden előtt, vagy ötven kilométernyire északra Tieling körül, számdékok-e ütközethez becsúszkálni, bár számos jelenség azt mutatja, hogy az orosz sereg tenyleg visszavonulóban van. Velleső tábornok nagy buzgósággal hatalmas erődítések építet Tieling körül, de a visszavonulásnak legnagyobb oka csak az időnyereség lehet, mert — mint már kifejtettük — a teremt Tieling körül sem nyílt valami különös előnyöket az oroszok számára. A czár holnap — mint egy távirat már jelentette — Revalba utazik és innapélyesen becsut vesz a balti tengeri flottától, a mely a legújabb hírek szerint e hónap közepén elfutul Keletázsia felé. Nem sokára ki fog derülni, hogy ennek a hírszélnek nem ezáltal-e a japán hajóhadat Port-Artur elől elcsalja, hogy a blokádnál könnyebb legyen. Ha azonban Rosdeszinszki tengeri hajóhadat tényleg utnak indul, akkor biztosra vehető, hogy Pétervártól abban reménykednek, hogy a szorongatott orosz sereg két-három hónapig tartja magát. Mert hiszen különben az egész utazásnak csak az lenne a célja, hogy ezt a flottát is a biztos megsemmisítésbe küldjék. De a hajóhad utnak indulása a japánokat

arra fogja buzdítani, hogy az ostromot még nagyobb energiával folytassák. Pedig ott már így is rettenetes vérfürdők rendeznek az ellenfelek.

Port-Arturért folyik a harc.

Mig a csúf táviratok arról adnak hírt, hogy a Port-Artur ellen legutóbb intézett támadások teljes kudarczal végződtek, addig ezzel szemben Tokióból azt jelentik, hogy az ostromlottak mindenben a legnagyobb szükségüket szenvedik. Az orosz hajókat is annyira szorongatják már a japán ütegek, hogy legközelebb újabb menekülő kísérletük várható. A Daily Chronicle-nek azt jelentik, hogy tegnap a port-arturi ostromlottak között rövid fegyverszünet jött létre, a melyet mind a két fél a halottak eltemetésére használt föl. Oroszok és japánok ez alkalommal egészen közel jutottak egymáshoz s az oroszok gyanosan kezdték a japánoktól, vajjon van-e nekik is annyi eleségük és hadiszerük, mint az oroszoknak Port-Arturban.

Mukdenből jelentik, hogy a Port-Arturból elmenekült Radzivil herceg hadnagy odaérkezett. Radzivil herceg azt beszéli, hogy a helyőrség és a lakosság hangulata határozottan jó. Igaz, hogy a lakosság nagyrésze csak lóhust kap enni, de ez csak azért történik, mert elővigyázatból a többi húskezeléssel takarékoskodnak. A város vízvezetékét a japánok elvágják, de a vízzel való ellátás azért nem vált lehetetlenné. A városban ugyanis nagy desztilláló készülékek vannak, ilyenek vannak a hadihajókon is, azonkívül pedig a katonák számos ciszternán ástak az esővíz összegyűjtésére. Azt a herceget is esismeri, hogy a japánok legutóbbi rohamainál nagy eredményeket értek el.

Mukdenből jelentik, hogy a Port-Arturból elmenekült Radzivil herceg hadnagy odaérkezett. Radzivil herceg azt beszéli, hogy a helyőrség és a lakosság hangulata határozottan jó. Igaz, hogy a lakosság nagyrésze csak lóhust kap enni, de ez csak azért történik, mert elővigyázatból a többi húskezeléssel takarékoskodnak. A város vízvezetékét a japánok elvágják, de a vízzel való ellátás azért nem vált lehetetlenné. A városban ugyanis nagy desztilláló készülékek vannak, ilyenek vannak a hadihajókon is, azonkívül pedig a katonák számos ciszternán ástak az esővíz összegyűjtésére. Azt a herceget is esismeri, hogy a japánok legutóbbi rohamainál nagy eredményeket értek el.

beismeréssel hozzá az orosz föltárlól, s a tiszteket azt mondják róla: "a mi hadihajónk ebben a háborúban semlegesek". Az orosz hadihajók parancsnokainak tehetetlenségéről egészen nyíltan beszélnek.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Mukdenből jelentik, hogy ott még mindig apróbb csatározások folynak. Nagyon ütközetre eddig nem került a sor. Az oroszok északra Tieling felé vonultak vissza. Japán tudósítók azt állítják, hogy Oyama tábornagy a japán sereg egy részével megkerülni igyekszik Kuropatkin. A japán sereg zöme Jantajnál áll, melytől északra tizenöt mérföldnyire a japánok keleti szárnyukon erődítéseket építettek. Karbinban azt állítják, hogy Kuropatkin Tieling felé vonul előre, az orosz felderítő csapatok azonban nem voltak képesek vele érintkezésbe jutni.

A Daily Telegraph-nek azt jelentik Szingapúrban, hogy a japánok, a kik eddig gyors előnyomulást voltak előtelve, most egyszerre határozatlanságot tanúsítanak. Egy látszik, hogy a Mukden ellen való előnyomulásról végképpen lemondtak. Egyébiránt a japánok összes mozdulataikat a legnagyobb titokban tartják.

Az észak-mandszoursági harczterén helyzetéről a Timesnek a következőket jelentik Tokióból: Az oroszok részéről csupán két hadosztály áll a Hun-folyónál, mely hadosztály pedig Mukdenben van; Kuropatkin hadseregének többi része már visszavonult Tielingbe, ahol az oroszok a hadállások megerősítésén dolgoznak. A japán hadsereg zöme körülbelül husz mérföldnyire északra van Liaojangtól. A Taichó áthadálása be van fejezve. Az összes csapatok a tüzérséggel együtt elérték a folyó északi partját. Más forrásból eredő hírek szerint tizezer kozák megakadályozni igyekezik a japánokat a Hun folyón való átkelését. Ezek a források is megerősítik, hogy Kuropatkin csak négy-öt hadosztályt van Mukden körül. Kuropatkin hadseregének előcsapata a múlt héten, anélkül, hogy különösebb ellenállással találkozott volna, megszállta a Jantaj-hányaktól északra lévő hadállásokat.

A tengerészeti minisztérium jelenti, hogy szeptember 20-án a tengeri aknák el-fávoltására felhasználott orosz gőzös Port-Artur kikötőjének bejáratánál aknába ütközött és elsüllyedt. A legénységet megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették.

A Lokalanzeiger egy levelet közöl, a melyet egy hamburgi kereskedő kapott Port-Arturból. A levelet írja azt mondja, hogy Port-Artur még több hónapra bőven el van látva hadiszerrel és eleséggel. Még nemrég naponta érkeztek Cafuból naszádok, a melyek mindenyikén tizenhárom font nyers és sózott húst hoztak, a mi éppen elég volt a helyőrségnek egy napi ellátására. Ez az oka annak, hogy a japánok utjabban rendkívül szigorúan kezelik az ostromot. Az ostromlott kedve nagyon jó és Stüssel szőlőden meg való jóla győződve, hogy Port-Artur még több hónapig tarthatja magát. De a helyőrség leplezetlen

Kereskedelmi hajókat isportályhajóknak használták fel. Az ostrom majd mindemnap megszakad. A kisebb erősségek gyakran változtatják urukat.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Mukdenből jelentik, hogy ott még mindig apróbb csatározások folynak. Nagyon ütközetre eddig nem került a sor. Az oroszok északra Tieling felé vonultak vissza. Japán tudósítók azt állítják, hogy Oyama tábornagy a japán sereg egy részével megkerülni igyekszik Kuropatkin. A japán sereg zöme Jantajnál áll, melytől északra tizenöt mérföldnyire a japánok keleti szárnyukon erődítéseket építettek. Karbinban azt állítják, hogy Kuropatkin Tieling felé vonul előre, az orosz felderítő csapatok azonban nem voltak képesek vele érintkezésbe jutni.

A Daily Telegraph-nek azt jelentik Szingapúrban, hogy a japánok, a kik eddig gyors előnyomulást voltak előtelve, most egyszerre határozatlanságot tanúsítanak. Egy látszik, hogy a Mukden ellen való előnyomulásról végképpen lemondtak. Egyébiránt a japánok összes mozdulataikat a legnagyobb titokban tartják.

Az észak-mandszoursági harczterén helyzetéről a Timesnek a következőket jelentik Tokióból: Az oroszok részéről csupán két hadosztály áll a Hun-folyónál, mely hadosztály pedig Mukdenben van; Kuropatkin hadseregének többi része már visszavonult Tielingbe, ahol az oroszok a hadállások megerősítésén dolgoznak. A japán hadsereg zöme körülbelül husz mérföldnyire északra van Liaojangtól. A Taichó áthadálása be van fejezve. Az összes csapatok a tüzérséggel együtt elérték a folyó északi partját. Más forrásból eredő hírek szerint tizezer kozák megakadályozni igyekezik a japánokat a Hun folyón való átkelését. Ezek a források is megerősítik, hogy Kuropatkin csak négy-öt hadosztályt van Mukden körül. Kuropatkin hadseregének előcsapata a múlt héten, anélkül, hogy különösebb ellenállással találkozott volna, megszállta a Jantaj-hányaktól északra lévő hadállásokat.

A tengerészeti minisztérium jelenti, hogy szeptember 20-án a tengeri aknák el-fávoltására felhasználott orosz gőzös Port-Artur kikötőjének bejáratánál aknába ütközött és elsüllyedt. A legénységet megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették.

A Lokalanzeiger egy levelet közöl, a melyet egy hamburgi kereskedő kapott Port-Arturból. A levelet írja azt mondja, hogy Port-Artur még több hónapra bőven el van látva hadiszerrel és eleséggel. Még nemrég naponta érkeztek Cafuból naszádok, a melyek mindenyikén tizenhárom font nyers és sózott húst hoztak, a mi éppen elég volt a helyőrségnek egy napi ellátására. Ez az oka annak, hogy a japánok utjabban rendkívül szigorúan kezelik az ostromot. Az ostromlott kedve nagyon jó és Stüssel szőlőden meg való jóla győződve, hogy Port-Artur még több hónapig tarthatja magát. De a helyőrség leplezetlen

eddig tartózkodó magatartása dacára a legközelebbi napokra nagy ütközetet várnak. A hangulat egészen vége jó. Kuropatkin tábornok a Szent György-rend utján kinevezett lovagjainak tiszteletére ebédt adott. Egy Port-Arturból elmenekült és ideérkezett tiszt beszéli, hogy az orosz sereg több hónapig tartathatja magát.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Mukdenből jelentik, hogy ott még mindig apróbb csatározások folynak. Nagyon ütközetre eddig nem került a sor. Az oroszok északra Tieling felé vonultak vissza. Japán tudósítók azt állítják, hogy Oyama tábornagy a japán sereg egy részével megkerülni igyekszik Kuropatkin. A japán sereg zöme Jantajnál áll, melytől északra tizenöt mérföldnyire a japánok keleti szárnyukon erődítéseket építettek. Karbinban azt állítják, hogy Kuropatkin Tieling felé vonul előre, az orosz felderítő csapatok azonban nem voltak képesek vele érintkezésbe jutni.

A Daily Telegraph-nek azt jelentik Szingapúrban, hogy a japánok, a kik eddig gyors előnyomulást voltak előtelve, most egyszerre határozatlanságot tanúsítanak. Egy látszik, hogy a Mukden ellen való előnyomulásról végképpen lemondtak. Egyébiránt a japánok összes mozdulataikat a legnagyobb titokban tartják.

Az észak-mandszoursági harczterén helyzetéről a Timesnek a következőket jelentik Tokióból: Az oroszok részéről csupán két hadosztály áll a Hun-folyónál, mely hadosztály pedig Mukdenben van; Kuropatkin hadseregének többi része már visszavonult Tielingbe, ahol az oroszok a hadállások megerősítésén dolgoznak. A japán hadsereg zöme körülbelül husz mérföldnyire északra van Liaojangtól. A Taichó áthadálása be van fejezve. Az összes csapatok a tüzérséggel együtt elérték a folyó északi partját. Más forrásból eredő hírek szerint tizezer kozák megakadályozni igyekezik a japánokat a Hun folyón való átkelését. Ezek a források is megerősítik, hogy Kuropatkin csak négy-öt hadosztályt van Mukden körül. Kuropatkin hadseregének előcsapata a múlt héten, anélkül, hogy különösebb ellenállással találkozott volna, megszállta a Jantaj-hányaktól északra lévő hadállásokat.

A tengerészeti minisztérium jelenti, hogy szeptember 20-án a tengeri aknák el-fávoltására felhasználott orosz gőzös Port-Artur kikötőjének bejáratánál aknába ütközött és elsüllyedt. A legénységet megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették.

A Lokalanzeiger egy levelet közöl, a melyet egy hamburgi kereskedő kapott Port-Arturból. A levelet írja azt mondja, hogy Port-Artur még több hónapra bőven el van látva hadiszerrel és eleséggel. Még nemrég naponta érkeztek Cafuból naszádok, a melyek mindenyikén tizenhárom font nyers és sózott húst hoztak, a mi éppen elég volt a helyőrségnek egy napi ellátására. Ez az oka annak, hogy a japánok utjabban rendkívül szigorúan kezelik az ostromot. Az ostromlott kedve nagyon jó és Stüssel szőlőden meg való jóla győződve, hogy Port-Artur még több hónapig tarthatja magát. De a helyőrség leplezetlen

Kedd, október 4. rendőrség sok zsidót lőnösen a zsidóüld

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Mukdenből jelentik, hogy ott még mindig apróbb csatározások folynak. Nagyon ütközetre eddig nem került a sor. Az oroszok északra Tieling felé vonultak vissza. Japán tudósítók azt állítják, hogy Oyama tábornagy a japán sereg egy részével megkerülni igyekszik Kuropatkin. A japán sereg zöme Jantajnál áll, melytől északra tizenöt mérföldnyire a japánok keleti szárnyukon erődítéseket építettek. Karbinban azt állítják, hogy Kuropatkin Tieling felé vonul előre, az orosz felderítő csapatok azonban nem voltak képesek vele érintkezésbe jutni.

A Daily Telegraph-nek azt jelentik Szingapúrban, hogy a japánok, a kik eddig gyors előnyomulást voltak előtelve, most egyszerre határozatlanságot tanúsítanak. Egy látszik, hogy a Mukden ellen való előnyomulásról végképpen lemondtak. Egyébiránt a japánok összes mozdulataikat a legnagyobb titokban tartják.

Az észak-mandszoursági harczterén helyzetéről a Timesnek a következőket jelentik Tokióból: Az oroszok részéről csupán két hadosztály áll a Hun-folyónál, mely hadosztály pedig Mukdenben van; Kuropatkin hadseregének többi része már visszavonult Tielingbe, ahol az oroszok a hadállások megerősítésén dolgoznak. A japán hadsereg zöme körülbelül husz mérföldnyire északra van Liaojangtól. A Taichó áthadálása be van fejezve. Az összes csapatok a tüzérséggel együtt elérték a folyó északi partját. Más forrásból eredő hírek szerint tizezer kozák megakadályozni igyekezik a japánokat a Hun folyón való átkelését. Ezek a források is megerősítik, hogy Kuropatkin csak négy-öt hadosztályt van Mukden körül. Kuropatkin hadseregének előcsapata a múlt héten, anélkül, hogy különösebb ellenállással találkozott volna, megszállta a Jantaj-hányaktól északra lévő hadállásokat.

A tengerészeti minisztérium jelenti, hogy szeptember 20-án a tengeri aknák el-fávoltására felhasználott orosz gőzös Port-Artur kikötőjének bejáratánál aknába ütközött és elsüllyedt. A legénységet megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették. A legénységét megmenekítették.

A Lokalanzeiger egy levelet közöl, a melyet egy hamburgi kereskedő kapott Port-Arturból. A levelet írja azt mondja, hogy Port-Artur még több hónapra bőven el van látva hadiszerrel és eleséggel. Még nemrég naponta érkeztek Cafuból naszádok, a melyek mindenyikén tizenhárom font nyers és sózott húst hoztak, a mi éppen elég volt a helyőrségnek egy napi ellátására. Ez az oka annak, hogy a japánok utjabban rendkívül szigorúan kezelik az ostromot. Az ostromlott kedve nagyon jó és Stüssel szőlőden meg való jóla győződve, hogy Port-Artur még több hónapig tarthatja magát. De a helyőrség leplezetlen

A japánok újra előnyomulnak.

A japánok ismét áttértek a támadásra és az egész vonalon előnyomulnak. Ennyit lehet eddig a hadműveletekről megállapítani, míg különben a harcok történéseiről a táviratok a legnagyobb bizonytalanságot árulják el. Még mindig nagyon kétséges, hogy Kuropatkin Mukden előtt, vagy ötven kilométernyire északra Tieling körül, számdékok-e ütközethez becsúszkálni, bár számos jelenség azt mutatja, hogy az orosz sereg tenyleg visszavonulóban van. Velleső tábornok nagy buzgósággal hatalmas erődítések építet Tieling körül, de a visszavonulásnak legnagyobb oka csak az időnyereség lehet, mert — mint már kifejtettük — a teremt Tieling körül sem nyílt valami különös előnyöket az oroszok számára. A czár holnap — mint egy távirat már jelentette — Revalba utazik és innapélyesen becsut vesz a balti tengeri flottától, a mely a legújabb hírek szerint e hónap közepén elfutul Keletázsia felé. Nem sokára ki fog derülni, hogy ennek a hírszélnek nem ezáltal-e a japán hajóhadat Port-Artur elől elcsalja, hogy a blokádnál könnyebb legyen. Ha azonban Rosdeszinszki tengeri hajóhadat tényleg utnak indul, akkor biztosra vehető, hogy Pétervártól abban reménykednek, hogy a szorongatott orosz sereg két-három hónapig tartja magát. Mert hiszen különben az egész utazásnak csak az lenne a célja, hogy ezt a flottát is a biztos megsemmisítésbe küldjék. De a hajóhad utnak indulása a japánokat

Port-Arturért folyik a harc.

Mig a csúf táviratok arról adnak hírt, hogy a Port-Artur ellen legutóbb intézett támadások teljes kudarczal végződtek, addig ezzel szemben Tokióból azt jelentik, hogy az ostromlottak mindenben a legnagyobb szükségüket szenvedik. Az orosz hajókat is annyira szorongatják már a japán ütegek, hogy legközelebb újabb menekülő kísérletük várható. A Daily Chronicle-nek azt jelentik, hogy tegnap a port-arturi ostromlottak között rövid fegyverszünet jött létre, a melyet mind a két fél a halottak eltemetésére használt föl. Oroszok és japánok ez alkalommal egészen közel jutottak egymáshoz s az oroszok gyanosan kezdték a japánoktól, vajjon van-e nekik is annyi eleségük és hadiszerük, mint az oroszoknak Port-Arturban.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Bizonytalanság a harczterén.

Az orosz és japán előőrsek Mukdentől délre, délkeleten és keleten állandóan érintkezésben állanak egymással. Nap-nap után fordulnak elő csatározások. Tielingben minden órában várják a nagy ütközetet és a Hunho körül csak átmenetileg foglalt állást, hogy a japánok előrevonulását feltartóztassák.

Sinai báró családja

A nézés csak ritkán éri utól az ly emberteleneket, ha ugyanis tellegessége annyira megy, hogy megcsönkölja, vagy betegre teszi a földet. Ekkor a szigorú katonai fegyelem rá is kihat és elveszi melő bűntetését. Mert csendes paragrafus az nálunk, hogy az alantasnak, akármennyire igaz van is, soha sem szabad a felelősséggel szemben igazat adni. Ha meg is büntetik azt, a ki hatalmával vissza, de arról a panaszló soha sem nyer tudomást. Ezt fordult saját magához egy ilyen megkínzott nevlen nárfi, mikor már az ütegeket nagyon is megszokta. Elkésett unozott volt: valami okból egy hónappal később vonult be. Kikepezésére kapott egy úrvezetőt (fráter), a ki minden képzelt-hető módon kímélte. Halvány arcza, búszke legényke volt, a kinek testét soha sem érte ütleg és most minden fordulatnál megütöttek. Mikor minden ezüdből kifogyott, mely-lyel megvédhette volna magát, végre elhatározta, hogy örökre megszabadítja magát kínzójától. A lögyakorlatokat úgy taníták be, hogy a legénynek egy fatütyűt adnak, aztán az oktató azt vezényli, hogy vegye ezélla szemét, úgy illelheti meg, hogy jól ezéll-e. Aztán rendszeren tüzet vezényel. A mi legényünk azonban a fatütyűt kicserélte éles tüfessel, megvárta, míg szeméhez vezényelté kímélje a fegyvert. A mint tüzet is elhangzott, a másik pillanatban szétzúzott koponyájával fekkdt az úrvezető a Károly-kaszárnya első emeleti folyosóján. A legényt rögtön vasra verték és elvitték. Nem tudom, mi lett belőle. Sokáig nem törődött senki e boldogtalan, nevlenen szenvedőkkel. Sokáig nem hánták, elnek-e, halnak-e e bus vitézek, kikből a férfias erélyt és önéretet embertelen módon kiverik és a kinek mégis valóságos időkbén a hazát kell megvédeni. Most egy szót járja át a világot, mely talán fölébrensi a figyelmet e szerencsétlenek iránt. Talán nálunk is akad valaki, ha nem is fölébrensz, ki nem fél a bűntétéstől és összegyűjti az adatokat a kaszárnyatütyűkötől. Talán nálunk is szabad igazat beszélni bűntetéséről?

Sinai báró családja

A báró tényleg bucsuzni jött Vonancourt asszonytól. A kisasszony ugyanezt tette és vele együtt ment is el. Chagny követni akarta őket, de Rosette nevével tartotta vissza: — Maradjon meg! Zavarni fogja őket. Legálább amny időt engedjen nekik, hogy leterhessenek a lépcsőn. Néhány pillanattal később Giray asszony fordult feléje: — Mi baja önnek? Olyan különös ma a kedve? És ő is megindultak együtt hazafelé. H. Amint Chagny néhány peroczel nyolc óra előtt Guérande szalonjába lépett, egyedül az asszonyt találta ott. A férje, akit egyik ügyfele a dolgozószobájában tartott vissza, még nem lépett ide be. A fiatal asszony idegennek látszott. Chagny ezekkel a szavakkal fogadta: — Ön igazán nagyon pontos! Péterem: ő már ezt el nem mondhatnám. — Szegény Pétert annyira lefogadják az ügyei. — Ne sajnálja, éltető elemo ez... ha kevesebb lenne a dolga, talán bele is betegedne. — Epp ellenkezőleg azt hiszem, akkor lesz beteg, ha nagyon is sokat fog dolgozni. A szolgál, aki behozta a lámpákat és leeresztette a függönyöket, éppen hogy kiment. Guérande asszony felkelt a székéről, Chagny felé ment és bizelgő, szives mozdulattal mindkét kezét feléje nyújtotta. Amikor észrevette, hogy a férfi nagyon felindult, anélkül, hogy szólt volna, forró szerelmes pillantással nézett a szemébe. Aztán esendően megszólalt: — Nincs semmi mondanivalója? — Csak azt látom, hogy ön milyen szép!... hogy ma este szebb, mint valaha... és ezt ön is igen jól tudja. Az asszony a tükörbe nézett, esodatta hajlékony alakját, amelyet pirosnas sárga csipke borított. A csipkén halvány rózsaszínű selyem csilant át, amely a rózsás hús benyomását keltette. Amint úgy nézgette magát, mosolygott és olvadókn, kedvesdedő hangon mondta:

Sinai báró családja

— Szeretem önt! — En is szerem! — De ön jobban szereti Pétert, mint engem. Chagny nem szólt semmit, amire az asszony megint megszólalt: — Mig én jobb szeretem önt, mint őt. Az asszony áthajolt Chagny és amig ez egész testében megremegett, gyengéden küssé eltolta magát. És tréfásan mondta: — De kérem, álljon le! — Az asszony tréfásan ment el melőle és összecsuorította az ajkát. Chagny hangja szomorúan kérdezte: — Nem találja ön is úgy, hogy inkább sobasem kellene előjőnom? — Az asszony halványan fehéren felelte: — Tegen, amit épp akar. Chagny felállt és Guérande asszony — hatalmas és nagy termete mellett egészen törékeny, gyenge teremtésnek tetszett. A férfi világos szeme könnyel telt meg, a mikor halkan szögte: — Ha tudná, mennyire szerencsétlen vagyok, nem beszélne ilyen keményen velem. — A saját hibája miatt ilyen szerencsétlen. — Lehet, — de meg is csak az vagyok! Nem akarom megcsalni a barátomat, akit szeretek és aki bémlem helyezi minden bizalmát... — Az asszony gnyos szóval mondta: — Ön más időköt való? — Egyszóval élhetetlen? — Minek térünk megint erre vissza. Beszéljünk az esőről és a szép időjárásról, akarja?... Meg sokáig maradt aztán, hogy elmentem, Vonancourt asszonytól! — Nem igen sokáig. — Pletykáltak rólam, amint kitétem onnan a lábamat? — Azt mondták, hogy ön szebb lesz napról-napra. — Ki mondta ezt? — Giray asszony... de nyugodjék meg, Sinai báró szinten ezen a véleményen volt. — Ah, — ön feltékeny? Ez igazán nevetséges. (Folytatása következik.)

Sinai báró családja

Az asszony gnyos szóval mondta: — Ön más időköt való? — Egyszóval élhetetlen? — Minek térünk megint erre vissza. Beszéljünk az esőről és a szép időjárásról, akarja?... Meg sokáig maradt aztán, hogy elmentem, Vonancourt asszonytól! — Nem igen sokáig. — Pletykáltak rólam, amint kitétem onnan a lábamat? — Azt mondták, hogy ön szebb lesz napról-napra. — Ki mondta ezt? — Giray asszony... de nyugodjék meg, Sinai báró szinten ezen a véleményen volt. — Ah, — ön feltékeny? Ez igazán nevetséges. (Folytatása következik.)

Sinai báró családja

Az asszony gnyos szóval mondta: — Ön más időköt való? — Egyszóval élhetetlen? — Minek térünk megint erre vissza. Beszéljünk az esőről és a szép időjárásról, akarja?... Meg sokáig maradt aztán, hogy elmentem, Vonancourt asszonytól! — Nem igen sokáig. — Pletykáltak rólam, amint kitétem onnan a lábamat? — Azt mondták, hogy ön szebb lesz napról-napra. — Ki mondta ezt? — Giray asszony... de nyugodjék meg, Sinai báró szinten ezen a véleményen volt. — Ah, — ön feltékeny? Ez igazán nevetséges. (Folytatása következik.)

Sinai báró családja

Az asszony gnyos szóval mondta: — Ön más időköt való? — Egyszóval élhetetlen? — Minek térünk megint erre vissza. Beszéljünk az esőről és a szép időjárásról, akarja?... Meg sokáig maradt aztán, hogy elmentem, Vonancourt asszonytól! — Nem igen sokáig. — Pletykáltak rólam, amint kitétem onnan a lábamat? — Azt mondták, hogy ön szebb lesz napról-napra. — Ki mondta ezt? — Giray asszony... de nyugodjék meg, Sinai báró szinten ezen a véleményen volt. — Ah, — ön feltékeny? Ez igazán nevetséges. (Folytatása következik.)

sa dacára... véve jo... György... Arturból... beszéli... napig tart... okt. 3... az ellen... kötetek a... az ügy... kettől ellen... változatlan... körül má... tartottak... kemencési... antuból je... a japánok... hadindó... katasztró... kelták, hogy... is japán... távirat meg... térség 80... vezetése... a sírokhöz... agykerületi... okt. 3... kornok had... at első... Liaon... ren... z első vo... és vasúti... okt. 3... a múlt hó... és Pen... őrségek... ami most... a hónap... erősítette... eggett ki... eggy után... Mind a... a Szin... kínaiak... ezüsttel... tintába. A... ként viszi... a bol... okt. 3... nek érke... hadgyim... tásgeleje... a czar... nek, hogy... az egész... jelentet... az hi... okt. 3... te mind... ancsno... nd, de... foglalt... reszoka... berg, a Kelet... okt. 3... kedő... ősi hí... gy Avel... he Do... szelgely... a fejt... Canch... pedig... fog ha... ellen... okt. 3... jelenli... k több... s uton... -tónál... mert... élynek... vasut... el... ztani... mand... ki... fel... okt. 3... t. 3... ő-mo... mber... ére... tnak... okt. 3... tegnapi... elenté... lhogya... t nem... krosok... és a

Kedd, október 4.

rendőrségnek ellenszegültek. A kihágások zsidót károsítottak nagy mértékben, különösen a déli vidékeken és így keletkezett a zsidóüldözések híre.

Legújabb.

Sanghai, okt. 3. Hir szerint egy orosz hadihajó — azt hiszik, hogy a Baján — Gutschlavlnd, a Hanghau-öbölben horgonyt vetett. Két vonatgőzös odament, hogy Sanghaiba szállítsák.

London, okt. 3.

A Reuter-ügynökségnek táviratokat Csi-fuból: Port-Artura intézett utolsó roham alkalmával a japánok ismétellen megtámadták az oroszokra igen fontos Szemesdombot. Szeptember huszonekettedikén elfoglalták az állást, hangyák módjára másva meg a meredek hegyoldalakat. Mivelhogy az állás visszacszerzésének kísérlete igen merész volt, nem akarta ezt Stössel tábornok elrendelni és a munkára önkéntes vállalkozókat szolgált fel. Mindazok, akiket megkérdeztek, hajlandóknak nyilatkoztak a vállalatra, mire kiválasztották az önkénteseket. A tisztek és a legénység kézi gránátokat ragadtak és sikerült nekik kétségbeesett küzdelem után a japánokat az összes állásoktól elűzni. Az oroszok a japánok veszteségét a roham négy napja alatt 10000 főröbecsülék. Stössel tábornok kiáltványt adott ki, melyben hírdt mond az istennek és a védelmezők hőies odandásának a roham visszaverését.

Páris, okt. 3.

Pétvárról jelentik: Sándor Mihájlovics nagyherceg a Kaukázusba utazott. Ezzel megelőzik azt a híresztelést, hogy a nagyherceget mandzsországi főparancsnokká nevezték ki.

Budapest, október 3.

Egy érdekes könyv. Vaskos kötetet kapunk ma Párisból és miror a címét elővástuk, bizony nem valami nagy bizalommal kezdtek el lapozgatni. A címje ugyanis: „Le compromis austro-hongrois de 1867. (Etude sur le dualisme).” Vagyis a kiegyezésről szól ez a könyv, tanulmány a dualizmusról. Szerzője Louis Eisenmann, a kiről eddig vajmi keveset hallottunk és így — eltekintve attól, hogy a hatvanhét éves alpagl vonatkozásban levő dolgokról amugy sem szivesen hallunk — arra sem volt valami különös okunk, hogy ösmeretlen embertől idegenből valami okosat várjunk, különösen erről a témáról. Hiszen úgy szoktuk meg, hogy a mit kiüldöztünk róink imak, annak — sajnós — legalább is kilenczetted része vagy tizedöntöttségét szülte, vagy pedig a kormány támogatásával — készült tendenciós irás néze. Annál örövendetebb meglegítésünk az, ha azt látjuk, hogy csakugyan komoly ember, csakugyan komolyan és elfogulatlanul foglalkozik velünk és nem úgy itéli meg egészen szociális viszonyainkat, mint a hogy külföldiek rendszerint szoktak, hanem okosan és jozanul. Ez a bizonyos Eisenmann, a kiről immár sajnálattal említhetjük, hogy nincsen szerencsés hozzá közelebbről, úgy látszik alapos ösmerője annak a szerencsétlen viszonynak, a melynek dualizmus a neve, de ösmerője, sőt — ahogy így futtatban látjuk könyvének egyes részleteiből — nemcsak objektív bírálója is Ausztria és Magyarország politikai életének, hanem lelkes barátja is a magyarságnak. Mindjárt az általános bevezető részben jelöl adja ennek, szembeállítva az osztrák obstrukciót a magyarral s rámutatva, hogy a mig egyrészt a hat esztendő óta minden alkotmányos intézményekről megfosztott Ausztriában az obstrukció tisztára nemzetiségi torzalkodásokból folyik, addig a magyar ellenek komoly ellentámaszával a kormányország kísérleteit verto vissza és becsületes nemzeti jogokért vívta nehez harczát. A magyarnyu mü főtásmunkái közt az e kérdésben számottevő magyar történelmi és publicisztikai művek nagy részét felsorolva látjuk, Eisenmann historiai szabálpillantással lezdi, kiterjeszkedik a szabadságharczra is, az elyonatnás idejére, vázolja a 67-es törvény létrejöttének körülményeit s mindenütt a saját bírádó megjegyzéseivel kísér azokat. A nagyérdéki könyvről beható bírálatot írni természetesen így futtatban való áttezése után nem lehet, de nemokára visszatérünk rá.

Tisza utja. A miniszterelnök, tudvalevőleg, váratlanul Budapestre érkezett tegnap, a hova csak nyolcadikár kellett volna jönnie. »Fontos ügyek elintézése céljából volt szükséges ez az ut — a felhatalmazás szerint. Ma Tisza István visszautazott Gesztre.

A kormány munkaprogramja. Sok sürgetősre és keresre a kormány végre föllebbent a fátlyolt terveiről. Este megjelenő újsága útján hirdeti, hogy a képviselőház elé h, roppant bő és gazdag programmal fog lépni. Mindenekelőtt bevezetési a költségvetést, ezután következnek a kereskedelmi szerződéses és talán még a népoktatási törvény is. Pont. Ez a bő és gazdag program. A véderőtörvény revíziójának, a választási törvény reformjának és a szociális törvények egész sorozatának híre-hamva sincs. Pedig ezeket mind ígerte a kormány és erősen fogadkozott, majd megígátják, milyen óriási munkát fog ő végezni őszzel. Ime, most ilyen sorányt terveit hozakodik elő. Hatovább mind bizonyosabbá válik, hogy Tisza István saját dolgában mégis csak erősebb, mint kéz dolgában.

A homburgi találkozás igazán oészja. Giolitti és gróf Bülow homburgi találkozásának igazán oészját eddig meg lehetős homály fűlte, mert felhívalatosan is erősen leplezték. Most a bécsi információ, mely rendszeren jól szokott értesülve

lenni, érdekes leleplezést közöl a két államférfi találkozásának céljáról. E szerint a czél kettős és pedig egy általánosabb és egy speciális lehet. Egy idő óta Olaszország külügyi politikája nem volt teljes összhangban szövetségeseinek politikájával. Róma és Bécs között mindjobban nőtt a bizalmatlanság s Olaszország és Ausztria-Magyarország között meglehetősen feszültté tette a viszonyt. Sőt Oszország és Németország között is meglazult a szívélyes viszony, valószínűleg az új olasz-francia barátság következtében. Röviden szólva, a hármasszövetség egén felbök toronyosult, amelyet el kellett osztalni. Az abbiazi találkozás nem volt elegendő. Giolitti szűkegesnek tartotta, hogy személyesen állapodjék meg Bülow gróffal ama kérdések tekintetében, melyek a hármasszövetség államainak egymáshoz való viszonyára vonatkoznak. Az utazás már régebben terben volt, de Giolitti be akarta várni előbb az Ausztria-Magyarországgal való kereskedelmi szerződési tárgyalások eredményét, mert jól tudta, hogy e tárgyalások során újabb konfliktusok merülhetnek föl Róma és Bécs között. De azokon a politikai kérdéseken kívül, amelyek kizárólag a hármasszövetségre vonatkoznak, Giolitti bizonyára más ügyeket is megbeszél. Bülow gróffal, így a Balkán-kérdést, a krétai kérdést, a kelet-ázsiai eseményeket, a jövőendő európai kongresszus kérdését, stb. Rómában meg vannak fogadva róla, hogy Giolitti teljes sikerrel végezte el küldetését és a homburgi találkozó még erősebbé teszi a hármasszövetséget. Giolitti később talán Gotschovski gróffal is találkozni fog. Ezt a második látogatást azonban csak akkor fogja megtenni, ha bizonyos lesz abban, hogy kedvező fogadtatásra fognak találni javaslatát, melyek Olaszország és Ausztria-Magyarország viszonyának valóban barátságossá való változtatására vonatkoznak. Ezenek emlékeztet még rá, hogy Giolitti nem egyszer adott kifejezést ama nézetének, hogy az Ausztria-Magyarországgal való szövetségnek homolynak és tökéletesnek kell lennie vagy pedig meg kell szűnnie. Nem akarja megengedni azt, hogy míg a két állam egymással hivatalosan szövetségben van, addig népek harczban álljanak egymással. Egyébként így gondolkozik Viktor Emánuel király is. A homburgi találkozó az első lépés e végeredmény felé.

A függetlenségi és 48-as párt e hó 10-án este 6 órákor tartja első értekezését.

Törvényjavaslat a Rábaszábályozó tárlatról. A földmívelésügyi miniszter a pénzügy-miniszterrel s a minisztertanácsal egyetértőleg a képviselőház legelősi ülésén a Rábaszábályozó társulat vízrendezési munkálatainak befejezése és pénzügyi viszonyainak rendezése tárgyában törvényjavaslatot fog benyújtani.

A vidéki átiratok. Az ország néhány függetlenségi pártja átiratot intézett a Kossuth-párthoz. Az átirathat a Kossuth-párt politikájáról volt szó, továbbá arról, hogy a két függetlenségi párt egyesüljön. Egy esti újság az átiratokkal foglalkozva, arról ad hírt, hogy a párt már állást foglalt volna azok tekintetében. A mi értesülésünk szerint ez nem áll. A Kossuth-pártból meg csak néhányan vannak a fővárosban s ezek egyáltalában nem foglalkoztak ezzel a kérdéssel. A jövő hét folyamán tartandó értekezleten minden bizonyonyal szóvá teszik az átiratokat. Anyit már most megjegyezhetjük, hogy ezek korántsem fognak annyit zavarni, mint némelyek hiszik vagy remélik.

A honvédtörzsi tanfolyamok megszűnése. A központilag Budapestben szervezett honvédtörzsi tanfolyamokat — mint a Magyar Nemzet jelenti — be fogják szüntetni s helyettük a honvédtörzsi gyakorlati vizsgálat léptetik életbe. Az eddigi tanfolyamok nagyrésztben elméleti képzésben részesültek a honvédszervezet s kitűnő elméleti képzéssel kerültek ki a törzsi jelölték, gyakorlati kiképzésre azonban kevesebb alkalom nyílt. Mindhogy most honvédszervezetünk tiszt iskolák létesülnek az Ofiziers-corps-szerű mintájára, a tisztek itt elnyerik az elméleti képzésüket és törzsi jelöltékké centul a kivált gyakorlatilag bevált s gyakorlati, különösen harczerű gyakorlati vizsgálatot tett szándékotokat fognak kinevezni. Ideiglenesen magasabb parancsnokságokkal fognak megbízni a törzsi jelöltéket és kiképzésük s különösen nagyobb harcgyakorlatok tartamára fognak parancsnokkál megbízni, úgy, hogy épp gyakorlati hozzerterést állít fognak a törzsi jelölték közé juthatni. A magasabb elméleti kiképzést tisztek amugy is bőven szolgáltatja a honvédség részére is a hadiskola.

A kereskedelmi államtitkár Berlinben. Berlinből táviratozták: Gróf Serényi Béla, kereskedelmi államtitkár gróf Sizzo-Norris főkonzulnál és Hodossy szaktudósaitól sorra járja a berlini kémiai és szövőipari telepeket.

Képviselői beszámoló. Hellai Ferenc országgyűlési képviselő kerületébe utazott. A képviselő nyolcznapos körutat tesz a kerületében s beszámoló beszédét e hónap 9-én mondja el Orlánban.

EGYHÁZAK.

Egyházkerületi közgyűlés.

A dunameléki református egyházkerület mai közgyűlését csaknem egészen elfoglalta a halasi egyház ügye. Ismeretes ez az ügy, mert már öre van napirenden minden egyházkerületi közgyűlésen. Annak idejében mi is tüzetesen foglalkoztunk azzal a bonnyodalmas ügyvel, mely tulajdonképen az ottani gimnázium építéséből származott. Ma dr. Nagy Dezső ügyész referral az eddigi vizsgálatok eredményéről azok alapján javaslatokat terjesztett elő a kiküldött bizottság képviselőitől.

A mai ülésről és a délutáni értekezletről tudósítók a következőket jelenti:

A közgyűlés.

Daksay Sándor püspök és dr. Darányi Ignác.

ECYETERTÉS

főgondok enökleite alatt a dunameléki református egyházkerületi közgyűlés folytatja szombaton megkezdett tanácskozását.

Hamar István előterjeszt a theologiai választmány jelentését. A theologiai halgatóinak száma 82. A tanulmányok és lakások szaporítottak. Ez 500 korona többletet jelent az egyházkerület előirányzatával szemben. Ennek többsége kifizetésre kerül. Az egyházi és gyakorlati theologiai tanácsok, melyre Póköly József a hozzászólást megígért nem fogadja el, íten pályázatok: Mezős János, Lukácsy Imre, Székely József, Szűcs Béla, Pap István. Rendes tandrú pályázatokat erre szükséges kvalifikáció hiányában egyiket sem ajánljátja. Helyettes tandrú választás feltételeivel Székely József kivételével mindannyian bírnak. A választmány ajánlja, hogy egyelőre helyettes tandrú választásnak. Még pedig úgyképpen, hogy a megválasztott reudus tanári fizetést kap. A közgyűlés íy értelemben határoz azzal a kikötéssel, hogy a megválasztott záros határidő alatt köteles a megválasztási képviselet vizsgálati tenn. A választást a holnapi közgyűlésen fogják megjelteni. A theologiai ifjúsági segélyegylet évi száza korona segélyre ajánlják. Az ajánlatot a számvényéséghz terjesztik.

A középiskolai bizottság jelentést kért a Károny Mihály olvasza föl. Az előterjesztett adatokat a közgyűlés megnyugtással veszi tudomásul. A gimnáziumok ügy tanulmányi, mint erkölcsnevelési tekintetben szép eredményeket értek el. A közgyűlés tudomásul veszi a tanári karban történt változásokat.

Dr. Nagy Dezső, a kerület ügyésze adta első ezután jelentését, melyben előterjesztéseket tesz a halasi alapítványok refundálására vonatkozólag. A halasi egyházi lakosság nincsen kifogása az alapítványi összegek megállapításával szemben. Az alapító levelek és alapítványi számadások megvizsgálására Nagy Dezső és Adam Kálmán leuú jártak Halason. A vizsgálat eredményéhez képest részletes javaslatokat terjeszt elő.

Az ügyhöz hozzá szól Kálcsai József, a kinek kifogása volt a tapintézet és ösztönzői állapot refundálásának javasolt módja ellen. Utanna Székely Imre, Adam Kálmán, Benkó Gyula beszélték a tárgyhöz. Nagy Dezső felváltó csatlakozott a kerület a joggyűléshez. Nagy Dezső és Adam Kálmán munkásságánál köszönetet szavazva, a közgyűlés változatlanul elötagadja az ügyezési javaslatot.

Az értekezlet.

A szokásos egyházkerületi értekezlet, melyben az egyháznak minden érdeklődő tagja részt vehetett, ma délután öt órákor volt a Lónyay-utcai gimnázium dísztermében.

Szélessy Aladár elnök megnyitja beszédében örömmel emlékeztet meg arról, hogy immár tíz év óta tartanak egyházkerületi értekezleteket s a felhívott ez esztendő alatt az értekezleten felvetett eszmék a gyakorlati életben meg is termettek a maguk jó gyümölcseit.

Sajnálatos jelenti azután, hogy Daksay Sándor püspök, az értekezlet előnléte, Sztós Farkas tiszteletes és Hamar István jegyző nagy elfoglaltságuk miatt áldásokról lelkészeket, végül údözozte Rubend svajci misszionáriust, aki évtizedeken át működött Indiában mint misszionárius és a mai értekezleten előadást fog tartani tapasztalatairól.

Ezután Sztós Farkas tiszteletes tett jelentést az értekezlet sikereiről, anyagi viszonyairól, szellemi fejlődéséről. Jelentését tudomásul vették.

Rubland vendég misszionárius ezután indiai müködséről beszélt. Előadta a hittérítés módját, vizsgálatát a hindu papoktól és tudósoktól. Végül elmondta a Miatyánkot is hindu nyelven. A misszionárius lelkesen megígérte.

Utána dr. Kiss Aron pedagógiai igazgató olvasta fel Török Pálról ut nagy művének egy részét. A bemutatott fejezet a XIX. század utolsó harczait írja le a patens befűgesztése felől, Török Pál szereplésével kapcsolatban.

A nagy érdeklődéssel halgatott felolvasás után Sztós Béla gyűjtőgyűlési lelezés a liturgia egyeségeinek hátsarói értekezelt.

Az értekezlet feloldással és énekkel ért véget.

It említhetjük meg, hogy tegnap, vasárnap délután lelkészavartás volt a Károny-terri evangélikus református templomban, mely alkalommal tizenkét lelkeszt szentelték fel, nevük szerint: Balogh Gyula társelőle, Baranyay Károly kisroszta, Felér György veréb, Kábel István öszödi, Kiss Béla adonyi, Kozma László tonna-németi, Körvényessy Zoltán batabi, Kuthy Géza alsó-alap, Marton Lajos budapesti theologiai tanár, Moor Jakab nagyzélesi, Sáfár De a őrszemtanács és Schneider Pál beamséri lelkeszöket. Ezzel az ünneppélyes szertartással véget ért.

A felszentelési szertartás alkalmával Petri Elek prédikált. Istent tisztelet után Baranyay Sándor püspök ebédet adott a Pannónia szállóban.

Ötvenéves jubileum. Schranz János lelkész, a budapesti ág. hitv. evangélikus lelkézi ká, nesztor, most ünneplő tandri és lelkeszi müködsének ötvenéves jubileumát. Ez alkalomból a pesti ág. hitv. evang. németajku egyházkerület tegnap megtartott presbyterialis ülésén Danz György helyettes egyházfűgyelő lendületes beszéddel üdvözölte az ősz jubileust. Schranz János mélyen meglátva köszöntö meg a lelkes ünnepeket.

A tudós társaság dolgozik.

Az Akadémiai teljes ülése.

A Magyar Tudományos Akadémia ma délután tartotta meg az ősi idejében az első összes ülést. Bár Eötvös Loránt elnök meleg szavakban üdvözölte a tagokat és bejelentette, hogy a király juntus tizenkilencedikén kelt elhatározásával jóváhagyta báró Eötvös Loránt sinök és Kautz Gyula másodelőnöknek a tavaszi közgyűlésen történt megválasztását. Közölte továbbá, hogy a berlini Akadémia kétszáz éves fennállása alkalmával verettét ezüst plakokköt egyet az Akadémiaának is küldött ajándékol. A komáromvármegyei és városi muzeumegylet e hó tizenkettedikén leplezi le Komáromban Peczeley József és Tóth Lőrinc emléktábláit és az Akadémia ekkor Thaly Kálmán vezetésével Bóthy Zsolttal, Konkoly Mikóssal és id. Szinyey Józseffel képviselték magát az ünneplően. Jelenti, hogy az Akadémia által kiadott gróf Széchenyi István öszes műve című munká első köteté megjelent, ebben a kötetben Gyula Pál, »Gróf Széchenyi István mint ró» címen, Kautz Gyula pedig »A hitel és a Világ» méltatása címen írtak cikkeket. A kötetben a Hitel és a Világ teljes szövege van benne.

A második kötetben Kautz Gyula és Szily Kálmán írtak cikkeket.

Ezek után Szily Kálmán föltűrk bejelentette a szeptember harminczadikán lejárt és beérkezett pályamunkáikat.

A föltűrkai hivatalhoz beérkezett pályaművek száma: A gróf Telegi-pályázatra (szomorujáték) 29 pályamu; a Farkas-Raskó-pályázatra (hazafias költemény) 52 pályamu; a Bulovszky-fisze hazafias odara 29; a Szilágyi István-féle Magyarország története 6; a Lukács Krisztina »A magyar lírai költészet története« díjra 2; az Elő Magyar Általános Dízsolgárság »A kartellek és trust-ok kérdése« 5; a Lévy-féle »Szövetkezetek« kérdésre 2; az Ullmann-féle »Parasztbírók« kérdésre 1; a Kereskedelmi Csarnok pályátelekre 2; a Désán-pályázat »A magyar ipar és kereskedelem védelme« kérdésre 1; az Iparosított Fővárosi Takarékpénztára 1; az Ötvényi-pályázatra 2; a Peczeley-díjra 1; a Vigyázó-pályázatra 1. Meddő maradt a Marezibányi-pályázat összehasonlító mondattani kérdése.

A nyelv és széptudományi osztály Heinrich Gusztáv enökleite által tartott ülést, melyen Szily Kálmán »Emléttér alapított analógia« címen tartott előadást. Előadó az alkalmazás, szorgalmatos, szemérmes spajliszós alkotász melletteknek képződésével foglalkozott. (Badenz föltételezte, hogy hajdan alkalmi íge is volt s ehhez járult a már szintén kiháit mat főnévképző; Simonyi viszont az alkalmi ígere alapította magyarázatát.) Szily az alkalmazás szóban analógiai képződést lát és ezt példákkal magyarázta.

MOZGÓ KÉPEK.

A mokrói hósról.

A Teréz-körtön megláht dr. Balogh Ignác fővárosi polgári, a kiról csak azt tudták, hogy a Terézváros politikai életében tekintélyes szerepet játszott. Például a különböző csoporthoz sokat adott szavára. Pedig az elhunyt az ártalmatlan szóharokznál sokkal veszélyesebb atakokban is hősiessé megállta a helyét.

Ernyelődhetveennyolczban mint egészen fiatal ember már a dr. betűket írhatta neve elő, s a szép tavaszi napokon szípen elképzelt, hogy október elején, hogyan fog rajta feszülni az önkéntesi egyenruha. Talán lopva tanulmányozta is a már tényleg szolgáló önkénteseket, hogy milyen »sajnáló« közmondással szólnának föllebbvalóknak és milyen nyalka társalál kísérik a esinos hőlgyeket a kerzón végé.

De még esztendőben se volt, hogy komolyan foglalkozzék a harczsázt tudományával és a feyyerfogások titkait sűrű fátyol takarta előle. Mekkora volt tehát álmokdó megdöbbenése, amikor a májusi mozgástáskor ő is sürgős behívást kapott.

Ez ellen — jól tudjuk — nincs föllebbezés. Így hát a fővárosi kényelemhez szokott fiatal doktor ur se tehetett egyebet: fölvette az »angyalbőr« és ment századával Boszniát okkupálni. Valahol utközben — vagy talán még idehaza a kaszárnyaközben — jól-rosszul beavatták a »schneiderr« meg a »lantschritt« közötti különbségre, az egyes feyyerfogásokra és még több mindentelére, a mire szüksége van a lakáuk, de a mi még nem teszi őt Molnává, de még Kupaipatnára se.

Nem lehetett túlságos rózsis kedve a mi csapatainknak. Senki se lelkesített az a gondolat, hogy abban a szűkös pártában hagyja a fogát. Balogh Ignác jökdérvü fia volt. Őt mulattatta a hatalmas expediciót és tartotta szóval, noivai tréfal a pajátsáit.

De ő is elkomolyodott, a mikor Brodnál át, lettek a Száván és egyszerre csak azon vették észre magukat, hogy a századuk a Szapardy hadtesttel a munizios szekeretköl el van vágyva, hők pedig valami ének megdöbbenés szikláknak szorítva a megemissimás veszélyében fogaunk.

Nagy volt a rámllet. A »nagyfejűek« elvezérlték a nagy fejüket, a legénység pedig szép eszesden arra nagy »lángmarch«-ra tett előkészüldéseket, a melyről nemes visszaterés, s örökös »mieder«-böl csak akkor kelnek föl, a mikor a menyéi kommandás trombitása fújja a »Vergatterung«-ot.

Balogh Naazi látta az általános megrökönyödést, s az ő eziből megmentett józan eszével, s a vezérléssel vakmerőséggel gondolt egyet és gyalogok átvágott valami szűk völgynyíláson, eljutott a munizios szekerekhez, magára pakkolt anyi föltény, a mennyit elbírt és a súlyos teher alatt nyugó visszafordult.

Kapacitáltak, hogy ne tegye ki magát a biztos halálnak. De ő nem halgatott az »okos« szóra, hadjárati idején pedig nincs helye a hosszú párbeszédnek, hagytták hát menni. Hallották a puskaövéseket, a mikkel utközben jobbról is fogadták a sziklacsucok mögül leskelődő bosnyákok, — el is parentáltak szépen: — Istén nyugosztalja a ... szegény honioldot!

Azután napirendre tértek föltötte. (Hiszen háboruban egy halottal több vagy kevesebb, nem számít!) De bizony nem esett el. A bosnyák golyók nem érték töl, a magára rakott teher alatt nem roskadt össze, hanem szerencsésen elérte táborát éppen abban a vésztagos pillanatban, a mikor mu. neppozta már a legnagyobb szükség volt. Egrenget éjjelenszel fogadták a merész önkéntest. A hozott föltényeket szétszórtatták, felhangzott a vezényszó: — Laden! ... Schiessen! ... An! ... Feuer!

Azután már nem tartozik, hogyan-hogyan nem, de az ellenség megfutamodott és a kelepcebe került század egyesülhetett a hadtesttel, a melytől elszakadt.

Paczona Örmester nem vetette le a katonai ruhát s ma már mint alszredes, számottevő tagja a hadseregnek, Balogh Ignác azonban visszatért az ügyvédi irodájába s csak ha nagyon jó kedvében volt, beszélt ifjkorai dicső tettéről. Most hidegen, élettelenül felszók lakásán. Vajjon azok, a kiknek életét honosított és előtt a saját élete kockázatásával megmentette, leleszik-e sírjára a hála habérágát?

Ecstia.

UJDONSÁGOK.

Kiábrándulás.

A halandó ember, aki a szerencse után ábrándozik, aki a boldogulást ki akarja a sorstól erőszakolni, kétszer tévesztheti el a boldogulást útját. Egyszer, amikor nem rajta mulik a dolog és egyszer, amikor rajta mulik. A születési persze, senkisémmé választhatja meg magának. Pedig az életben majdnem minden ember boldogul, vagy nem boldogul a szerint, hogy kik a szülei. A második tévedés akkor következhetik be, amikor házasodik. Csodálatos, hogy a legtöbb ember maga választhatja meg életét pártját, mégis a legtöbb ember itt téveszti el igazán a dolgot. Mintha csak igazi hitványok volna a házasság. A ki olyan szerencsés, hogy a fünyereményt megüti, az boldog egész életét át. A boldogság azután a szerint alakul, hogy mi az eredménye a fátéknak. Vannak minden szerencséséletükben kisebb nyemények: nagyobbak és kisebbek. Félig-sikerült választás fölboldogságot jelent. Egészem rosszul sikerült választás az egész életet megmérgezheti. De amilyen nagyobb közeledéssel jár a házasság a közönséges szerencséséleténél, mert itt legelőbb a közeledéssel és visszacszereshető öszzegzet veszi el a fátékok. Ott azonban egész életének boldogsága van vesztendőben.

Emberileg kiszámítani a választás sikerét mindkét szerencséséletükben igen bájos dolog. Vannak ugyanis úgynevezett értékhatárosságok, amelyek sokszor a legboldogabb házasságokból változnak csodálatos módon és vannak tudvalevően szerelmi házasságok, a melyek tragikusan végződnek. Az értékhatárosságokat a véletlen hozza össze s megessik, hogy a házasságok legnagyobb esodálkozásaira, észreveszik egymásban az előnyöket és mind bensőbbé válik föltűk a rokonszervi egymás iránt. Az úgynevezett szerelmi házasságokat a szerelm hozza össze s megessik — nem ritkán — hogy a házasságok legnagyobb esodálkozásaira észreveszik egymással a fogyatékosságokat s kiábrándulással arányban törvölnek egymástól. Hy kiszámítatlan a szerencse még a szerelmében és házasságban is.

Későbbesen azonban talán kevés ember ábrándul ki mámorból, mint az a boldogtalan ember, a kiről alább lesz szó. Egy irónó feragólv van szó, a kinek nevet ellághatjuk. Kölesöns szerelmén egyesítette a fiatalokat a házasságban. A férfi, a ki közönséges szellemű ember volt, hánmlta felesége szellemét. Pedig e hölgy csak amolyan kontar író volt, a kinek a nyomdafesték a ferebe szellett. Egy-két szepdománi dolgozata megjelent a heti lapokban s ez már elég volt arra, hogy magát a habhatatlanok közé sorozzta. Vagyis és ábrándul nem álltak arányban tehetségeivel, de a férj meg nagyobbban tartotta nőfeleségét, mint az önmagát.

Hámmal abban az arányban, amilyenben a férj hánmlta élete pártját, ez mind elegendőnek vált a férfivel, a kinek nagy vagyona veszedelmesen apadni kezdett a hölgy kedvtelése folytán. A feleség sajnámlta már, hogy közönséges emberhez ment nőül. Szűkenkét, jelentéktelenek tartotta. Amit mondot, nem érdekelte, amit kívánt, nevetégesnek tartotta. Amíg a vagyonaiban tartott, addig csak hagyján volt. De amint csak a szűkegesre kellett szorítkoznia az asszonynak s a föltételezőről le kellett mondania, a harmada utolsó nyoma is elcsútt. Ez ingerlekenység, ez a gyűlösa minden hitvesi érzésnek, napirendre került. A nő a habhatatlanság megsegítője végigdótt. A férj a pokokra átvált minden habért, mint házasságának megmérgezöjét. A vége az volt, hogy a férj ott hagyta az asszonyt, a dicsőséget, házasságát és Amerikába vándorolt ki. Ma intéget hoznak egy levelet, amilyen sorsit keservesen elpanaszolja és ora int mindenkit, hogy csak szerelmi házasságot ne kössön. A boldogtalan azt hiszi, hogy mert az ő házassága hánml végződött, minden szerelmi házasság így fog végződni. Pedig csak a lottóétkben nem volt szerencséseje. Ez az egész.

Kronikás.

Személyi hírek. Sztérenyi József miniszteri tanácsos a kereskedelmi miniszterium VII. szakosztályának főnöke Karlsruhából, ahol négy hetet töltött, Olaszországba utazott, onnan e hó 10-én tér vissza a fővárosba. — Dr Hollan Sándor, a kereskedelmi miniszter tükjárja néhány napja influenza miatt ágyban fekvő beteg. Betegsége tartamára a miniszter mellé dr. Tornay fogalmazót osztották be helyettesül. — Gótf. Jacsovič horvát bán ma Bécsbe érkezett. — Rapaics Radó földmívelésügyi államtitkár, Török kanzisról visszakereszt a fővárosba.

A miniszterelnököt megfosyoggették. Erős hangú levél érkezett pénteken a belügyminiszteriumba gróf Tisza István címére. A levelet egy Erdélyi Károly nevű ember írta, aki már hónapok óta kényezve valami kis napidíjasságról. A levélben Erdélyi kijelentette, hogy ha valami állást nem kap, elkecsereződésben inzultálni fogja a miniszterelnököt. Sélly Sándor miniszteri tanácsos személyesen kereste föl Farkas dr. főkapitányhelytestet, a bünyégi osztály vezetőjét, aki detektívek kiderítették, hogy Erdélyi már két ízben volt a lipótmeczi tölgydában,

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK

Kedd, október 4.

M. KIR. OPERAHÁZ.

Toldi szerelme

Zene-dráma 3 felvonásban Arany János versei alapján...

NÉPSZÍNHÁZ.

A kornelivel

Bognár János operett 4 felvonásban...

Bocacsió.

Nagy operett 3 felvonásban...

KIRÁLY-SZÍNHÁZ.

Én, én, én!

Operett 3 felvonásban...

URANIA.

A világ urai.

Operett 3 felvonásban...

NEMZETI SZÍNHÁZ.

A nagy Galeotto.

Dráma 4 felvonásban...

VARSZÍNHÁZ.

Utazás az öz-

vegyes fele.

VIGSZÍNHÁZ.

Kis pajtas.

Vígjáték 4 felvonásban...

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Szulamit.

Zsido daljáték 4 felvonásban...

Fővárosi Orfeum. Ma hétfőn Nelson-Downs, a dolárlány. először Budapestben. The great Weiland. Pierot mint zsongor, először Budapestben. Kaiser György. a berlini Metropole színház tagja, először Budapestben. Az előadás esti 8 órakor kezdődik. A fellépők 5 óráig VÖRÖS ELEK cigányzenekara hangversenyez. 87

Zene-iskola. Csengery-utca 24. fldsz. Tanítványok: cimbalom, hegedű és zongora. Beiratás naponta reggel 9 órakor...

Zongora hangolást kiváló szakmunkások által vezetett 2 forintért. STERNBERG. ARMIN és TESTVÉREK. BUDAPEST, VII., Kerepesi út 36. sz.

Szülők figyelmébe!!! 10 korona a havi tandíj (heti 3 óra) a LOVAS-féle Zene-Conservatoriumban bármely hangszerben. 22 művész-tanár tanítja az intézetre bízott növendékeket! Állandó női felügyelet! Beiratás egész nap. BUDAPEST, Gyár-utca 5. (Andrássy-ut mellett). Esti tanfolyam is! 44 oldalas prospektus ingyen es bérmentve.

A hangszerek királynője az orgona! A hű házi orgonát vagy harmoniumot bárki megvásárolhat... Reményi Mihály. Budapest, Király-utca 4-56. sz.

Színházak műsora. Táblázat a színházak műsorairól, tartalmazza a műveket, a szereplőket és a kezdési időket.

Első hazai ebédizések és átvány-gyár. Raktáron van ebédizés... TROJAN ANTAL. Budapest, VIII. Tömör u. 19.

A Nemzeti Színház műsordaraja. EDMOND ROSTAND. Cyrano de Bergerac. Regényes verses dráma 3 felvonásban. Fordította: Ábrányi Emil. A Magyar Kéznyttár ára 60 fillér.

Időjárás. A meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1904. október 3-án reggel 7 órakor. Hazánkban enyhe, száraz volt az idő.

Állomások. Táblázat az állomások helyzetéről, tartalmazza az állomás neveket, az irányokat, a sebességeket és a felhőzetet.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

A) Arutőzsde. I. Gabonaművek. — Árak készletben 50 kilogrammonként. a) Készárú.

Arutőzsde táblázat. Száraz, nem és minőség. Táblázat a gabonaművek árairól, tartalmazza a gabonafajtákat, a minőségi osztályokat és az árakat.

II. Különböző termények (készárú).

Különböző termények táblázat. Száraz, nem és minőség. Táblázat a különböző termények árairól, tartalmazza a terményneveket, a minőségi osztályokat és az árakat.

B) Értéktőzsde.

Értéktőzsde táblázat. I. Államadományok. II. Magyar államadományok. III. Magyar államadományok. Táblázat az értéktőzsde árairól, tartalmazza az értékpapírok neveit, az értékeiket és az árakat.

ÉRTÉKPAPIROK

Értékpapírok táblázat. I. Államadományok. II. Magyar államadományok. III. Magyar államadományok. Táblázat az értékpapírok árairól, tartalmazza az értékpapírok neveit, az értékeiket és az árakat.

ÉRTÉKPAPIROK

Értékpapírok táblázat. IV. Előbbségi kötvények. V. Bankok részvényei. VI. Takarékpénztárak részvényei. VII. Biztosító társaságok részvényei. VIII. Gőzhajók részvényei. IX. Bányák és telephelyek részvényei. X. Vasúti és gépjármű részvényei. XI. Könyvnyomdák részvényei. XII. Különböző vállalatok részvényei. XIII. Közlekedési vállalatok. XIV. Sorsjegyek. XV. Pénzjegyek. XVI. Váltak árfolyama (látra).

